

Posudek na diplomovou práci

Psychologie štěstí – intervence ovlivňující prožívání štěstí

studentky *Máříi Figurové*

Diplomová práce se zabývá tématem pozitivní psychologie, které sice v psychologii nemá – na rozdíl od filozofické literatury - dlouhou výzkumnou tradici, ale v poslední době se těší značné pozornosti. A to i na katedře psychologie FF UK, kde jde o několikátou práci tohoto druhu. Tím měla autorka zároveň – vzhledem ke své snaze neopakovat v teoretické části informace, které přinesly předešlé diplomové práce – ztíženou úlohu.

Jak dokládá teoretickou částí své práce, zvládla tuto úlohu velmi dobře. Začíná nevyhnutelnou problematikou definice základních a souvisejících pojmů (včetně jejich různých operacionalizací) a poté si vybírá nejvýznamnější, tedy nejcitovanější teoretické koncepty. Rekapituluje nejpodstatnější nálezy týkající se vztahu štěstí (tedy i spokojenosti) k vybraným proměnným a následně se podrobněji koncentruje na problematiku, které se věnuje i v empirické části, a to na otázku účinnosti intervencí, které jsou pro zvýšení pocitů štěstí a spokojenosti doporučované.

Teoretická část je napsána velmi přehledně a z odborného hlediska kvalitně. Autorce se podařilo zachytit hlavní linii současných výzkumů vedoucích k problematice, kterou zkoumá. Ukázala tak větší schopnost vyznat se v problematice, než kdyby se snažila zopakovat historii zkoumání štěstí, anebo rekapitulovat vše, s čím se lze v dané oblasti setkat. Je potěšující, že odkazuje na zdroje, které umožňují získat co největší přehled, protože při sumarizaci současného stavu poznání vychází zejména z metaanalýz. Myslím, že provedený výběr lze považovat za reprezentativní. Jisté výhrady bych měl k citovanému článku Barbary Fredrickson z roku 2009, který navazuje na společnou výzkumnou práci s Losadou (2005). U této práce se v nedávné době odhalilo závažné metodologické pochybení na hranici (přesněji řečeno za hranicí) vědecké blamáže. Protože se však tezí prezentovaným v tomto článku autorka podrobněji nevěnuje, nebylo třeba jejich kritické analýzy. Druhá drobná poznámka se týká opomenuté citace autorkou zmiňovaných diplomových prací, které se na katedře

psychologie FF UK této problematice věnovaly. Přestože jde o diplomové práce, citaci si zaslouží, tím spíše, že i tyto práce obsahovaly zajímavé empirické nálezy.

Empirický výzkum sestává z jedné pilotní studie a jedné následné výzkumné studie, která probíhala ve dvou vlnách sběru dat. Výzkum je dobře navržen, proveden a statisticky vyhodnocen. Myslím si, že p hodnotu pro testování klíčové hypotézy, která byla 0,07, lze považovat za nález hraniční, pokud bychom rovnou neuvažovali o zamítnutí nulové hypotézy. Domnívám se totiž, že bylo možné v tomto případě nulovou hypotézu testovat proti jednostranné alternativě, což by vedlo k polovičnímu snížení p hodnoty, a tedy dosažení hodnoty statisticky signifikantního nálezu. Autorčin přístup je korektní, ale možná příliš opatrný. V závěru ji navíc dovedl k příliš (sebe)kritickému vyhodnocení výzkumu. V daný moment bych spíše doporučil dopočítat pomocí analýzy síly testu potřebnou velikost vzorku, a výzkum rozšířit, případně validizovat jiným vzorkem. Možná, že by bylo vhodné více oddělit samotnou statistickou analýzu dat od interpretace dat, která patří již do diskuse, zvláště v případě srovnání nálezu s jinými výzkumy. Do diskuse bych doporučil umístit i osobní názor autorky na danou problematiku.

I přes tato doporučení považuji práci za kvalitní, dobře provedenou i napsanou, a domnívám se, že jednoznačně naplňuje požadavky kladené na úspěšné diplomové práce. Doporučuji ji hodnotit známkou výborně.

Radvan Bahbouh

Katedra psychologie FF UK

Posudek na diplomovou práci

Psychologie štěstí – intervence ovlivňující prožívání štěstí

studentky *Máříi Figurové*

Diplomová práce se zabývá tématem pozitivní psychologie, které sice v psychologii nemá – na rozdíl od filozofické literatury - dlouhou výzkumnou tradici, ale v poslední době se těší značné pozornosti. A to i na katedře psychologie FF UK, kde jde o několikátou práci tohoto druhu. Tím měla autorka zároveň – vzhledem ke své snaze neopakovat v teoretické části informace, které přinesly předešlé diplomové práce – ztíženou úlohu.

Jak dokládá teoretickou částí své práce, zvládla tuto úlohu velmi dobře. Začíná nevyhnutelnou problematikou definice základních a souvisejících pojmů (včetně jejich různých operacionalizací) a poté si vybírá nejvýznamnější, tedy nejcitovanější teoretické koncepty. Rekapituluje nejpodstatnější nálezy týkající se vztahu štěstí (tedy i spokojenosti) k vybraným proměnným a následně se podrobněji koncentruje na problematiku, které se věnuje i v empirické části, a to na otázku účinnosti intervencí, které jsou pro zvýšení pocitů štěstí a spokojenosti doporučované.

Teoretická část je napsána velmi přehledně a z odborného hlediska kvalitně. Autorce se podařilo zachytit hlavní linii současných výzkumů vedoucích k problematice, kterou zkoumá. Ukázala tak větší schopnost vyznat se v problematice, než kdyby se snažila zopakovat historii zkoumání štěstí, anebo rekapitulovat vše, s čím se lze v dané oblasti setkat. Je potěšující, že odkazuje na zdroje, které umožňují získat co největší přehled, protože při sumarizaci současného stavu poznání vychází zejména z metaanalýz. Myslím, že provedený výběr lze považovat za reprezentativní. Jisté výhrady bych měl k citovanému článku Barbary Fredrickson z roku 2009, který navazuje na společnou výzkumnou práci s Losadou (2005). U této práce se v nedávné době odhalilo závažné metodologické pochybení na hranici (přesněji řečeno za hranicí) vědecké blamáže. Protože se však tezí prezentovaným v tomto článku autorka podrobněji nevěnuje, nebylo třeba jejich kritické analýzy. Druhá drobná poznámka se týká opomenuté citace autorkou zmiňovaných diplomových prací, které se na katedře

psychologie FF UK této problematice věnovaly. Přestože jde o diplomové práce, citaci si zaslouží, tím spíše, že i tyto práce obsahovaly zajímavé empirické nálezy.

Empirický výzkum sestává z jedné pilotní studie a jedné následné výzkumné studie, která probíhala ve dvou vlnách sběru dat. Výzkum je dobře navržen, proveden a statisticky vyhodnocen. Myslím si, že p hodnotu pro testování klíčové hypotézy, která byla 0,07, lze považovat za nález hraniční, pokud bychom rovnou neuvažovali o zamítnutí nulové hypotézy. Domnívám se totiž, že bylo možné v tomto případě nulovou hypotézu testovat proti jednostranné alternativě, což by vedlo k polovičnímu snížení p hodnoty, a tedy dosažení hodnoty statisticky signifikantního nálezu. Autorčin přístup je korektní, ale možná příliš opatrný. V závěru ji navíc dovedl k příliš (sebe)kritickému vyhodnocení výzkumu. V daný moment bych spíše doporučil dopočítat pomocí analýzy síly testu potřebnou velikost vzorku, a výzkum rozšířit, případně validizovat jiným vzorkem. Možná, že by bylo vhodné více oddělit samotnou statistickou analýzu dat od interpretace dat, která patří již do diskuse, zvláště v případě srovnání nálezu s jinými výzkumy. Do diskuse bych doporučil umístit i osobní názor autorky na danou problematiku.

I přes tato doporučení považuji práci za kvalitní, dobře provedenou i napsanou, a domnívám se, že jednoznačně naplňuje požadavky kladené na úspěšné diplomové práce. Doporučuji ji hodnotit známkou výborně.

Radvan Bahbouh

Katedra psychologie FF UK

Posudek na diplomovou práci

Psychologie štěstí – intervence ovlivňující prožívání štěstí

studentky *Máříi Figurové*

Diplomová práce se zabývá tématem pozitivní psychologie, které sice v psychologii nemá – na rozdíl od filozofické literatury - dlouhou výzkumnou tradici, ale v poslední době se těší značné pozornosti. A to i na katedře psychologie FF UK, kde jde o několikátou práci tohoto druhu. Tím měla autorka zároveň – vzhledem ke své snaze neopakovat v teoretické části informace, které přinesly předešlé diplomové práce – ztíženou úlohu.

Jak dokládá teoretickou částí své práce, zvládla tuto úlohu velmi dobře. Začíná nevyhnutelnou problematikou definice základních a souvisejících pojmů (včetně jejich různých operacionalizací) a poté si vybírá nejvýznamnější, tedy nejcitovanější teoretické koncepty. Rekapituluje nejpodstatnější nálezy týkající se vztahu štěstí (tedy i spokojenosti) k vybraným proměnným a následně se podrobněji koncentruje na problematiku, které se věnuje i v empirické části, a to na otázku účinnosti intervencí, které jsou pro zvýšení pocitů štěstí a spokojenosti doporučované.

Teoretická část je napsána velmi přehledně a z odborného hlediska kvalitně. Autorce se podařilo zachytit hlavní linii současných výzkumů vedoucích k problematice, kterou zkoumá. Ukázala tak větší schopnost vyznat se v problematice, než kdyby se snažila zopakovat historii zkoumání štěstí, anebo rekapitulovat vše, s čím se lze v dané oblasti setkat. Je potěšující, že odkazuje na zdroje, které umožňují získat co největší přehled, protože při sumarizaci současného stavu poznání vychází zejména z metaanalýz. Myslím, že provedený výběr lze považovat za reprezentativní. Jisté výhrady bych měl k citovanému článku Barbary Fredrickson z roku 2009, který navazuje na společnou výzkumnou práci s Losadou (2005). U této práce se v nedávné době odhalilo závažné metodologické pochybení na hranici (přesněji řečeno za hranicí) vědecké blamáže. Protože se však tezí prezentovaným v tomto článku autorka podrobněji nevěnuje, nebylo třeba jejich kritické analýzy. Druhá drobná poznámka se týká opomenuté citace autorkou zmiňovaných diplomových prací, které se na katedře

psychologie FF UK této problematice věnovaly. Přestože jde o diplomové práce, citaci si zaslouží, tím spíše, že i tyto práce obsahovaly zajímavé empirické nálezy.

Empirický výzkum sestává z jedné pilotní studie a jedné následné výzkumné studie, která probíhala ve dvou vlnách sběru dat. Výzkum je dobře navržen, proveden a statisticky vyhodnocen. Myslím si, že p hodnotu pro testování klíčové hypotézy, která byla 0,07, lze považovat za nález hraniční, pokud bychom rovnou neuvažovali o zamítnutí nulové hypotézy. Domnívám se totiž, že bylo možné v tomto případě nulovou hypotézu testovat proti jednostranné alternativě, což by vedlo k polovičnímu snížení p hodnoty, a tedy dosažení hodnoty statisticky signifikantního nálezu. Autorčin přístup je korektní, ale možná příliš opatrný. V závěru ji navíc dovedl k příliš (sebe)kritickému vyhodnocení výzkumu. V daný moment bych spíše doporučil dopočítat pomocí analýzy síly testu potřebnou velikost vzorku, a výzkum rozšířit, případně validizovat jiným vzorkem. Možná, že by bylo vhodné více oddělit samotnou statistickou analýzu dat od interpretace dat, která patří již do diskuse, zvláště v případě srovnání nálezu s jinými výzkumy. Do diskuse bych doporučil umístit i osobní názor autorky na danou problematiku.

I přes tato doporučení považuji práci za kvalitní, dobře provedenou i napsanou, a domnívám se, že jednoznačně naplňuje požadavky kladené na úspěšné diplomové práce. Doporučuji ji hodnotit známkou výborně.

Radvan Bahbouh

Katedra psychologie FF UK